

Straffebestemmelser deri, ved hvis Anvendelse nu justitiel Forsølgning er nødvendig, imedens det vilde være det Naturligste at henvise dem til politiretlig Behandling. Jeg skal kun nævne nogle faa. Hvor der er Tale om at straffe Børn, der er det unaturligt, at der skal være en heel Action og Defension, og at det Offentlige skal bebyrdes med store Bekostninger i den Anledning. Der er en stor Mæsse Tilfælde angaaende Fornærmelser imod Politiets Betjente og andre lignende Functionairer, som ere af den Natur, at det vilde være i høieste Grad latterligt, om der for hver Gang, der blev gjort noget Spektakel paa Gaderne, eller om en Betjent var bleven skjældt ud, skulde foranlediges formelig Action, og derved forboldes det Offentlige store Bekostninger; men efter Straffeloven er der ikke Mulighed for at gaae frem paa anden Maade, med mindre man vil see at slippe ind ad en Bagdør, og dette skeer i Virkligheden derved, at der, forinden Sag anlægges, gives Tilbud om Affindelse i Mindelighed. Men at dette i det Hele ikke er heldigt — og naar man overhovedet vil ind paa hele denne Materie, saa var dette et Punkt, der trængte til særlig Opmærksomhed — det forekommer mig at være klart; og vil man undlade det, saa er det et Punkt, som jeg ved denne Leilighed vil tillade mig at hensele den ærede Justitsministers Opmærksomhed paa. Jeg troer, at der findes spredt omkring i Lovgivningen en Mængde Tilfælde, som nu ere henviste til egentlig judicial Behandling, medens de virkelig passende kunde henvises til politiretlig Behandling. — Jeg skal derfor anbefale, at Sagen bliver gjort til Gjenstand for en nøiagtig Drøftelse, og jeg vil for mit Bedkommende tilraade at henvise den til Behandling af et Udvalg. Den er af den Betydning i det Hele, saavel for Borgerne, som for dem, der udøve Politimyndigheden, at det vilde forekomme mig ikke at være upassende, at man her, ligesaa uvelsom i det andet Thing, gjør den til Gjenstand for nøiagtig Overveelse i et Udvalg.

Krabbe: De ærede Talere, der have haft Ordet, have nærmest udtalt sig om første og tredje Afsnit; dog er der ogsaa til andet

Afsnit af den ærede sidste Taler fremsat nogle vel begrundede Bemærkninger. Foruden et af de Punkter, som han omtalte, og som ogsaa har paatrængt sig mig, er der væsentlig kun een Bemærkning, som jeg vil tillade mig at henstille til Thingets Overveelse; det er det meget vigtige Punkt om Anhøvelse. Grundloven har den Bestemmelse, at Enhver, der anholdes, inden 24 Timer skal stilles for en Dommer. Det er allerede en meget betydelig Myndighed, som Politivirigheden her har til uden videre efter sit eget Skjøn at kunne anholde Enhversomhelst. Det er selvfølgelig en ganske nødvendig Myndighed men for at denne Myndighed ikke skal blive forulempende, navnlig for de lavere Stillede i Samfundet; maa man rigtig nok begrænse den saa nøt som muligt. Grundloven har som bekjendt opstillet en Grændse af 24 Timer, men adskillige Medlemmer ville maaskee have lagt Mærke til, at der allerede gennem Praxis har indsnæget sig en Afvigelse derfra, nemlig den, at naar en Person bliver anholdt om Lørdagen, har Retten hidtil ikke anseet sig for pligtig til at lade ham blive stillet for nogen Dommer før Mandag. Det kan altsaa for en aldeles uden Grund anholdt Persons Bedkommende ssee, at han kommer i det Tilfælde, at han i 2 Gange 24 Timer sidder under Anhøvelse. Dette er noget overmaade haardt for den, som det rammer, forudsat, at han er uskyldig. Der kan nemlig ved Fordom og ved folkelig Opfattelse komme til at sidde en Plet paa ham, som det er vanskeligt for ham at faae afvasket. Det forekommer mig derfor, at der kunde være Anledning til at søge, om man ikke kunde begrænse Anhøvelsesbestemmelsen saaledes, at en Anholdt ikke uden Nødvendighed vedbliver at være anholdt Natten over uden at blive stillet for en Dommer. Det er en Bestemmelse, som det vil være vanskeligt at fixere, hvad jeg selv har mærket ved at tænke derover; men jeg troer dog, at der er Grund til at søge, om man ikke kunde finde en nærmere Begrændsning af Anhøvelsesmyndigheden. Jeg vil hertil endnu kun føie, at den Bestemmelse, som findes om Anhøvelse i dette Lovforslag, som bemærket i Motiverne, er overført ordlydende fra Politiloven af 11te Februar 1863